

Winkel

Tekst: Guerrilla-interviews.nl
Fotografie: Lizzy Kallsvaart

Funky fair trade

Milagros Mundo
Postjesweg 23
Amsterdam
020 7726750
www.milagrosmundo.com

Be Fair, Be Funky. Dat is het motto van Natasja Supusepa (39). De kleurrijke kussens, lampen, kralen, kettingen en kleding in haar winkel Milagros Mundo zijn allemaal met de hand gemaakt en bovenal: wereldwijd tegen een eerlijke vergoeding ingekocht en gemaakt in kleine ateliers.

"Vroeger stond ik op kleine marktjes, maar sinds anderhalf jaar huur ik een winkelpand in de Amsterdamse wijk de Baarsjes en heb ik de ruimte om alle spulletjes goed uit te stallen. Zoals deze mobiles van gedroogde maïsbladeren, gemaakt door jonge moeders in Mexico."

Wie een treurige bui heeft, fleurt meteen op in Natasja's winkel. Veel artikelen zijn gemaakt van gerecycled materiaal, zoals de hippe kussens op basis van gebruikte rijstzakken uit Vietnam, of de armbanden die gesmolten zijn uit teenslippers die aanspoelen op de kusten van Mali. "Nog altijd worden wereldwinkels beschouwd als een plek waar vooral mensen uit het alterna-

tieve circuit cadeautjes kopen. Maar volgens mij is bewust leven niet langer een alternatief, maar hét alternatief. Een knuffel uit een reguliere speelgoedwinkel scheelt in euro's misschien de helft, maar je krijgt er geen verhaal bij, zoals bij deze vrolijke handgemaakte poppen uit Rwanda. Ze zijn gemaakt door vrouwen die getraumatiseerd zijn door de genocide." Natasja laat een gebreide zebraknuffel uit Kenia zien. "Vrouwen met nauwelijks perspectief, de Kenana Knitters, hebben deze knuffels gemaakt van biologisch katoen. Elk beestje is gelabeld en gesigneerd door de maakster zelf. Bij elke knuffel die ik verkoop, worden zij weer een stukje onafhankelijker."

Jolien (28), gedragsdeskundige
"Zelf ben ik een paar weken in Peru geweest, waardoor ik meer het belang zie van fairtrade producten. Het is gewoon niet eerlijk als het echte geld alleen door ons wordt verdiend."

"Je vork is je sterkste wapen"

Lavendelkoekjes, bieten-gembercappuccino, avocado-chocolademousse. Het is een luilekkerland in de keuken van Lisette Kreischer (1981). Haar vrolijke bakboek in Alice in Wonderland-stijl staat boordevol romige taarten en fruitige cupcakes. "Al mijn recepten zijn 100 procent diervriendelijk en natuurlijk", verzekert ze. "Met dit bakboek laat ik zien dat een veganist ook geniet van lekker eten. Na mijn eerste *ecofabulous* kookboek kreeg ik zelfs mailtjes van mensen die pas na drie recepten door hadden gekregen dat er geen vlees, vis of zuivel in zat." Gingen duurzaam en hip tot voor kort niet echt samen, inmiddels is er een hele stroming van celebrities die veganisme promoten. "Oprah Winfrey organiseerde een vega-themaweek, Victoria Beckham en Alicia Silverstone zijn fan van veganistische diëten, omdat ze zich veel gezonder voelen." Zelf werd Kreischer in 2010 uitgeroepen tot duurzame trendwatcher van het jaar. Haar volgende boek gaat over de herkomst van ons eten. "Onze vork is ons sterkste wapen. Want met de keuze wat je eet, beïnvloed je de politiek en landbouw tot aan de andere kant van de wereld. Er is uitgerekend dat we in 2050 maar liefst 4 miljard mensen meer kunnen voeden als we plantaardig eten. Er komen nu steeds meer stromingen van onderop die pleiten voor eerlijk eten, zoals Youth Food Movement. Maar de politiek moet ook anders naar voedsel kijken. Investeer bijvoorbeeld in zeewier of lupine. Daar weet ik ook heel lekkere recepten voor."

Lisette in Luilekkerland. Het ecofabulous bakboek
Lisette Kreische
Artemis & Co/€ 18,95

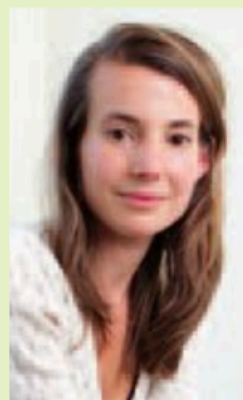
Groenblaadje

RDW (Red De Wereld)

Ik was een jaar of vijf en mijn broertje ongeveer zeven, toen we ons eerste milieclubje oprichtten met het ambitieuze doel om niets minder dan de wereld te redden. Het waren de jaren tachtig en het activisme hing in de lucht. RDW was het hip klinkende acroniem dat mijn broer bedacht had. We waren onze tijd vooruit, want *think global, act local* deden we toen al. Het begon met de baby-eendjes

in de vijver vlak bij ons huis, die tot onze grote wanhoop het riool in spoelden omdat er geen gaas voor het traliewerk gespannen was. We verzamelden geld voor gaas, organiseerden schoonmaakacties en maakten zelfs ons eigen milieutijdschrift. Het zat er al vroeg in. Ik moest er weer aan denken laatst, na een diep gesprek met mijn inmiddels volwassen broer, die destijds de onbetwiste leider was van ons vooruitstrevende RDW. Hij vertelde over de onlangs gehouden 'tonijn-top', waar 42 landen aan deelnamen. Een voorstel om de

tonijnstand te herstellen, haalde het niet. "Wat heeft het voor nut als ik tonijn bewust laat staan, terwijl anderen besluiten dat beestje uit te laten sterven? Ik zie de zin er niet meer van in", zei hij. Hij kreeg er bijna tranen van in zijn ogen. Ik vlamde op: "Juist jij, als zij het niet doen. Deze tijd vraag van ons dat we voor de troepen uit lopen. De politiek leidt niet, maar volgt. Dus moeten wij als wereldburgers laten zien wat voor een wereld we willen. Wees een leider, een RDW'er!" Sommige dingen weten vijf- en zevenjarigen gewoon beter.

Annick Hedlund - de Witt (1978) doet aan de Vrije Universiteit promotieonderzoek naar de relatie tussen wereldbeelden en duurzame ontwikkeling.

Foto: Marjo Gieren